

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred dve kroni za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravištvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Mladeniški sestanek

bo dne 25. marcija ob 10. uri predpoldnem v Mariboru Flössergasse 4. Naredimo si načrt za mladeniške shode, sploh za našo pomembno organizacijsko delo za leto 1909. Prosimo, da se udeležijo sestanka zavedni mladeniči iz zelene Štajerske v ogromnem številu. Na veselo svidenje! Iskrene mladeniške pozdrave!

Lepa povest za današnji čas.

(Konec.)

Čemu rabi država toliko orožnikov, toliko uradnikov na sodiščih? Vse zaradi pijače, ker se največ prestopkov zoper postave zgodi v pijanosti. V San Francisko so po potresu prepovedali vsako prodajo alkohola od 20. aprila do 4. julija 1906, da zavarujejo red in mir. V tem velikem mestu so jih zaprli na dan le po dve do šest. Kakor hitro pa so zopet odprli gostilne, so jih zaprli na dan od 74 do 113. Tu je nauk, koliko slabega povzroči pijača. Vino ni potrebno, pač pa hrana. Zato tudi francoska vlada več ne podpira trtnih nasađov, temveč oproščuje davka tiste, ki vinograd opuste in ga spremene v njivo ali travnik. In večkrat je čuti izreke odličnih mož: „Odkar je trtna uš pokončala vinograde, so začeli ljudje hiše popravljati in dolgove plačevati.“ — Če hočemo, da se bo število nezmernih pivcev omejilo, moramo že pri mladini začeti. Kako žalostno je v tem oziru na kmetih. Otrok, če le že more vzdigniti grablje, ali se z motiko igrati, že sedi poleg odraslih in pije, ko pride vrsta nanj. To je žalostno, v resnici žalostno.

Dokler je človek v rasti, bi ne smel čisto nič zauživati opojnih pijač. Zato je pa tudi resnično, kar piše 3. številka zlata vrednega lista „Mladost“: „Pravijo, da pijančevanje že tako uničuje naš narod. C tem tožijo naborne komisije, ki ne dobivajo več tistih krepkih mladeničev, kakršni so bili včasih slovenski fantje . . .; kje so tisti zdravi, čvrsti, rdečelični korenjaki, ravni kakor jelka, močni kakor orjaki, veseli kakor mlado jutro? Ni jih več! Končalo jih je žganje! Na nabor hodijo bleđi, sušični, utrujeni fantički, ki se napanjajo, da bi zaukali, a jim noče glas iz grla. Niso vsi taki, a mnogo jih je in vedno več!“

Že v šoli naj bi se mladina poučevala, kako škodljiv je alkohol. Žalibog se to ne zgodi, ker sedanje šole ne odgovarjajo potrebam sedanjega časa.

Pijančevanje in nečistost sta dve veliki rani pri naši mladini. In, ali stori ljudska šola kaj zoper to? Če pregleduješ abecednike in čitanke, se skoro v vsaki teh knjig poje hvala alkoholu. Naš slovenski

učenček se v šoli iz predpisanih knjig uči — pitja. Proti alkoholu se nič ne nahaja v teh knjigah. Priporoča se seveda zmerno pitje, pa pijanec je tudi od začetka bolj zmerno pil, pa je postal pijanec. Otrok se vsaka reč bolj prime in tako bi se tudi dali najboljše uspehi doseči v ljudski šoli. Severoevropski in ameriški narodi se že desetletja v ljudski šoli uče boja zoper alkoholizem. Če vpraša na Finskem odraslega fanta: „Kako, da si abstinent“, ti bo odgovoril: „Smo se v šoli učili te reči!“

Na Angležkem je pozvalo blizu 15 tisoč medicincev nedavno naučnega ministra, naj se mladino v šoli marljivo in temeljito poučuje o raznih škodljivih nasledkih alkohola. Angleška šteje sedaj 6 do 7 milijonov abstinentov. V društvih, kjer se mladina navdušuje za zdržnost, deluje 70 tisoč moških in ženskih. Na železnicah je 40 tisoč uslužbencev abstinentov. Tako se dela za treznost na Angležkem. Zato pa je Angležka tudi prva med vsemi državami, vladarica morja, ker treznost dela ljudi zdrave in duhovite. Pri nas pa bi se človek skoraj bal na ulico ali med ljudi, če je abstinent.

Ne jemljite otrok ali mladih ljudi v gostilne. To je sama razvada. Na ta način se navajajo mladeniči gostilni in z dvajsetim letom je že pijanec.

Bilo je v neki vasi v nedeljo po večernicah. — Fantje gredo iz cerkve mimo gostilne. „Pojdimo vsak na en kozarec! rečejo. Vsi so za to, samo eden se izgovarja: „Je škoda denarja!“ Slednjič se pa le da pregovoriti in vsi jo mahnejo v gostilno, a ne samo na par kozarcev.

Pijani, s praznimi mošnjami, se vrnejo po noči domu.

Drugi dan vstane naš znanec, ki je bil drugače dober fant in gre — bilo je pozimi, ko ni tako dela — v cerkev k sv. maši. Iz cerkve grede sreča berača, ki ga ves tresoč se od mraza prosi daru. V srce se zasmili mladeniču starček, težko mu je in si misli: „Bi jaz bil dal rajši sinočnji petak, ki sem ga zapil, vbogajme, ne bi imel zdaj težke glave, obenem pa bi bil storil dobro delo!“ Pa, ali ni morla ta stari berač prišel zavoljo pijače na beraško palico? „Glej, da se tebi ne zgodi kaj takega,“ si misli fant in stori tudi trden sklep, ne več po nepotrebnem zapravljati denarja. Bil je naročen na „Naš Dom“, kar je še zdaj. Pri prvem sprejemu v Marijino družbo pristopi tudi on, postane sčasoma voditelj in uči svoje tovariše večkrat z naslednjimi besedami: „Nisem govornik, jaz pač povem, kar je meni kot voditelju dolžnost. Srečnega se počutim zdaj, ko sem ud Marijine družbe. Saj Marijine družbe so za to, da varujejo mladeniče pred zapeljivim svetom, posebno pred pijanščino, iz katere pač menda največ hudega pride.“

Marijina družba varuje mladeniča in ga spremlja v moško dobo, in že starčku potem se gotovo dobro zdi, če je lepo preživel mladost. Pod Marijino zastavo je naša zmaga in v Srcu Jezusovem je naše življenje! Lepe besede in resnične. Kdor bo pogosto

prejemal sv. Rešnje Telo, ne bo postal pijanec. Lepo nalogo imajo zato katoliška bralna društva in Marijine družbe, da vzgoje s pogostnim prejetjem sv. zakramentov trezne mladeniče in pametna dekleta.

Še enkrat ponovimo: Le eno je najboljšo sredstvo, da se rešijo ljudje pred pijančevanjem in nečistoštvom. In to je pogosto prejetje svetih zakramentov, kar posebno priporočajo sedanji sv. oče — in pa češčenje najsvetejših Src. Kajti Kristus je rekel: „Brez mene ne morete nič storiti!“ R. F.

Okoli po svefu.

Cesar je odpustil iz službe poveljnika 15. vojnega zbora in poveljujočega generala v Sarajevu in šefa bosanske deželne vlade pl. Windsorja. Za njegovega naslednika je imenovan poveljnik v Zadrui Marijan Varešanin pl. Vares.

Petdesetletnica smrti bana Jelačića. Hrvatje se pripravljajo, da prirede na spomin historignih dogodkov na Hrvaškem leta 1848. posebno proslavo bana Jelačića. Dne 20. majnika t. l. bo 50 let, odkar je najslavnejši ban hrvaški Jelačić zatislil oči. V proslavo te petdesetletnice naj bi se priredila posebna Jelačićeva razstava, na kateri bi se zbralo vse, kar se nanaša na bana Jelačića, ter se nahaja v posesti muzejev, privatnih krogih ali pa v rodbini. Sodeloval naj bi pri tej razstavi v prvi vrsti narodni muzej v Zagrebu, ki sodeluje sedaj pri razstavi nadvojvode Karla na Dunaju.

Ogrski trgovinski minister Košut je zopet obolel, zato so posvetovanja o bančnem vprašanju zopet preložena.

Bivši poljski minister rojak Lenart Pientak je umrl na Dunaju na pljučnici, star 68 let.

Pomlad v Vipavi. Medtem, ko po vseh krajih prevladuje velikanski mraz in sneg, ko se drugod radi velikega snega dogajajo nesreče, je v Vipavi najlepše vreme. Pomlad je že prišla v vipavsko dolino, zvončki in vijolice že cveto povsod. V bližnjem sosedstvu v Colu in Podkrajju imajo pa snega po en do dva metra visoko.

Za praškega župana je bil zopet izvoljen staročeh dr. Groš. Glasovali so za njega tudi mladočehi.

Kongres Ogrskih katoličanov. V Segedinu bodo imeli ogrski katoličani dne 5. avgusta zborovanje, za katerega se že sedaj vrše predpriprave.

Prekrstitev Prikop v Pragi. Praški mestni svet je dal prekrstiti zloglasne Prikope, kjer so se pričeli nemiri od strani nemških buršov v kralj Jurij Podjebradovo cesto.

Lahi nameravajo svoje čete pomnožiti do vojnega stanja.

V Italiji so se vršile volitve v državni zbor. S pomočjo katoličanov je večinoma zmagala vladna stranka proti raznim revolucionarnim strankam.

Sv. oče je izdal bulo ki odpravlja vsako veto-pravico svetnih oblasti pri volitvi prihodnjega papeža, in kardinalom pod kaznijo izobčenja prepovedal, pri konklavi ozirati se na želje kake svetne oblasti.

Kulturni boj na Francoskem. Župan v Sunlien je s privoljenjem prefekta odredil, da ne sme duhovščina spremljati pogrebnih sprevodov več v cerkveni obleki. Ker se nek župnik tej odredbi ni pokoril, se je uvedlo proti njemu uradno postopanje.

Spominška cerkev za padle junake v Mandžuriji. Po nalogu carja se bo osnovala v spomin, v Mandžuriji padlim junakom ruskega naroda. Car sam je priredil v ta namen subskripcijo po celem evropski in azijski Rusiji. Ravno tako je car sam imenoval odbor v to svrhu, kateri odbor bo pod pokroviteljstvom carice same. Predsednica odbora bo sestra carina, velika kneginja Olga. Podpredsednika bosta pa predsednik dvornega sveta Akimov in predsednik dume Homjakov.

Generala Stössla je zadela kap. Nekdanjega poveljnika Port Arthurja generala Stössla je zadela kap v petropavlovski trdnjavi. Vsled tega ne more spregovoriti nobene besede več, ker mu je jezik odrevenel.

Potres v centralni Ameriki. Iz Havane javljajo vesti, da so občutili jako hud potres, ki je trajal precej časa. Središče tega potresa je centralna Amerika, ker so prišli močni sunki od one smeri.

Mladoturki so pričeli delati na podlagi svojega šolskega programa. Odbor v okrožju Mihalidzik je preosnoval tamošnjo deško šolo v popolnoma modernem duhu in otvoril tudi dekliško šolo. Ta odbor se je tudi obrnil s prošnjo na vlado, da bi privolila sredstev za povzdigo srednjih meščanskih šol.

Nov zakon na Danskem proti kajenju. Na Danskem so sprejeli zakonsko osnovo, po kateri se najstrožje zabranjuje mladeničem izpod 16 let kajenje. Osebe, katere bi dajale duhan ali dovolile pušiti mladeničem izpod 16 let, zapadejo strogi kazni.

Iz Sofije poročajo, da se napravi zveza med Srbijo in Bolgarijo.

Iz Perzije prihajajo vznemirjajoče vesti. Govori se že o potrebi intervencije Rusije. Ruski konzul v Dšulli je poslal bojujočim perzijskim strankam nekak ultimatum, češ, da prestopijo ruske čete perzijsko mejo, ako se bojevniki ne odstranijo iz obmej-

LISTEK.

J. Markošek.

Spomini z romanja v Sveto deželo.

Tretji dan na morju.

(Dalje.)

Ta dan je pridigal pri slovesni službi božji graški profesor Kahr. Prekrasno je razvil misli trindvajsetega psalma. „Kdo pojde na goro Gospodovo? ali kdo bo stal na njegovem svetim kraju?“ vpraša s kraljevim pevcem Davidom (ter odgovori z njim: Kdor je nedolžnih rok in čistega srca (ps. 23. 3. 4.). Opomin k očiščevanju srca našel je pri romarjih prijazen odmev, kar se je pokazalo popoldne. Veliko število romarjev opravilo je ta dan, ravno pred praznikom Vnebovzetja Marijinega, sv. spoved in pristopilo na praznik Marijin k sv. obhajilu. Seveda spovednic na ladji nismo imeli. Visoko na ladjinem krovu razprostrli so ladjino plahto v podobi male utice; tam je delil zakrament sv. pokore naš duhovni vodnik frančiškan Ansgar, sedeč na nizkem stolcu, verniki so pa poklekli na tla. Pa tudi po kabinah in različnih ladjinih delih spovedovalo se je do večera. Solnce je zašlo ta večer blede-rumeno obdano, kar ne pomeni nič dobrega. In res je bila ta noč precej viharna, tako, da so se morski valovi včasih spozačili in pljusknili po veterniku skozi okroglo okence, ki se je nahajalo čez dva metra visoko nad morjem in bilo odprto, da bi nam ne primanjkovalo zraka. Spodnja obleka, ki je visela v bližini okna, da se pot posuši, bila mi je vsa premočena. Nekaj enakega se je zgodilo tudi na povratku. Tačas so pa valovi tako silili skozi okno, da so polili mojega sotovariša, spečega nad menoj, od nog do glave, jaz pa

sem dobil kopel od nog do pasa; tudi moj kovčeg, oddaljen od okna skoraj tri metre, kopal se je v morskem vodi. Grem razprostirat pred oknom dežnik, ki mi pride pod roko, da bi ne teklo po meni, pa to je malo pomagalo, ker se je dežnik nekaj potrl, ki pa k sreči ni bil moj. Moral sem iti pipat veternik iz okna in okno zapreti, ker drugače bi bilo spanja konec.

Peti dan na morju.

Ko hočem pristopiti na praznik Marijinega vnebovzetja k oltarju, pride mimo reditelj božje službe, profesor Jokum, in pravi: Spomnite se pri maši v molitvi za umrle tudi patra Aleksandra S c h a f f e r. našega soromarja, ki je ravnokar umrl.

Ta novica se je razširila bliskoma po ladji, vsakega je navdala z žalostjo in sočutjem. Rajniki je bil benediktinec iz opatiije sv. Lambrehta in župnik v Marijinem dvorecu, duhovnik po srcu Jezusovem in Marijinem, kakor ga je opisal njegov duhovni tovariš. Prijatelji in znanci odsvetovali so priletnemu možu daljno romanje. Bolehal je že več let na srčni slabosti, na pljučnih izrastkih, glavna bolezen pa je bila, da so postajale arterije apnenaste. Hvalil se je večkrat, kako mu romanje dobro stori. Petnajstega avgusta po polnoči pa ga prime slabost. Kakor mi je njegov sobni tovariš pripovedoval, hočil je nekaj časa po kabini sem in tje, kakor bi ne mogel najti več svoje postelje. Zato pa vstane tovariš in mu pravi: gospod tukaj je Vaše ležišče; ne dobi nič odgovora. Morebiti pa hodi v spanju okoli, si misli tovariš, zato mu reče: gospod vzbudite se. Odgovor: Saj bedim. Potem mu potiplje tovariš čelo in bilo je vroče kakor ogenj. Hitro zbuđi še drugega tovariša, da pazi na bolnika, sam pa gre iskat zdravnika in zdravil. Pa zdravnikova pomoč je bila brezvspešna. Ko mu je podelil reditelj bogoslužja sv. poslednje olje,

nih pokrajin. V Marandju je bilo usmrčenih mnogo oseb.

VIII. mednarodna razstava v Benetkah. Kakor je znano, se priredi v Benetkah na vsaki dve leti mednarodna umetniška razstava, katera je zaradi vrednosti razstavljenih umetnin posebno slovela v umetniških krogih. Letošnji razstavi bo posvečena še posebna pažnja, ker se bo gledalo na njen mednarodni značaj bolj kot drugokrat, kajti prihodnja razstava v letu 1911 bo radi jubilejnih svečanostij posvečena izključno le italijanskim umetnostim. Posebno Angleže zanima letošnja razstava in odločili so se, zgraditi na svoje stroške poseben paviljon, v katerem bodo razstavljene same angleške umetnine. Razstava se bo otvorila 22. aprila t. l. Italijanska vlada je odredila v svrhu podpore razstavi 50.000 lir.

Novo pridobitve Anglije v Aziji. Angleška in Sijam sta napravili pogodbo, pri kateri prevzame Angleška pokroviteljstvo držav Kedah, Kelanten in Tienganu, katero je imel dosedaj Sijam. Polotok Malaka je pripadal preje na pol Sijamu in na pol pa Angleški. Vsa posestva Anglije leže v zapadnem delu in se zove cela skupina „Straits Settlements“ ker leže ob morskem potu med Malako in Sumatro. Severna obala in jeden del na vzhodni strani je pripadalo Sijamu. Sijamu je dala Angleška za odstopitev pokroviteljstva nad gori omenjenimi državami nekaj političnih in trgovinskih ugodnostij.

Starost vodopada Niagare. Že zdavnaj so se prirodopisci bavili s tem, da zračunajo starost velikih slapov, kateri s svojo elementarno silo ostavljajo vidne znake v zemeljskem površju. Posebno slapovi Niagare so, ki se izrabljajo v tovarniške svrhe tako, da se je moral izdati zakon pred dvema leti v njih obrambo. Slapovi so že proti koncu 18. stoletja jeli posebno zaradi njihove starosti, vrlo zanimati ameriške prirodopisce. Leta 1789. je cenil Andrej Elbert starost slapa Niagare na 55.000 let. Po njegovem mnenju bi voda potrebovala toliko časa, da izdolbe tako globel, kakor jo ima Niagare. Po novih vesteh geološkega raziskovanja dr. Spencerja je pa naznačena starost prevelika. Po njegovih lastnih merjenjih bi znašala starost Niagarinega vodopada najvišje 39.000 let.

Cudno prerokovanje. Po nekaterih krajih v Srbiji se širijo žalostne slutnje. Govori se mnogo o nekom prerokovanju ki je tam kaj vsakemu otroku znano in se kaj rado govori o njem, ker se je dozdaj še vse vresničilo. Prerokovanje izvira od kmeta preroškega duha, po imenu Mitija Mihajlovič iz Rakovice pri Ušici. Bilo je 18. junija 1868., ko ga je na trgu v Ušici v trenutju presunil preroški duh. „Moj Bog“ je zakričal „vidim vrt pri Belgradu, knez hodi tam — glejte, glejte! padel je — zavratno ga je morilec napadel!“ Starčeka, ki je bridko jokal, so za blaznega spoznali; ko pa se je drugi dan zvedlo, da je bil knez Mihael v Topšidu umorjen od privržencev Petra Karageorgoviča (sedajnega kralja, so možaka tirali v Belgrad pred sodnike. Tam je videl drugo prikazen. Glasno je zakričal: „Vidim nekega kralja po zgubljeni vojski; mora v prognanstvo — vidim drugega kralja, ta govori po zraku s svojimi ministri v Belgradu; po tem je prišel v Belgrad,

zaspi proti polpeti uri, zadet od možganske kapi. Prenesli so ga v kabino odločeno za ta slučaj in ga položili v krsto, ki jo je napravil ladjin mizar kaj hitro. Želel je pobožni romar videti zemeljski Jeruzalem, pa namesto zemeljskega gleđa pobožen Marijin častilec in oskrbovalec Marijine cerkve, kakor upamo, nebeški Jeruzalem, njegovo truplo pa počiva v Sv. deželi na pokopališču v mestu Jafa.

Ta celi dan nismo opazili nikjer nobene suhe zemlje, pod nami morje, ki ima celo temno-modro barvo, nad nami nebo, ki še prekaša morje z barvno lepoto. Toplota narašča, posebno v kabinah je zelo neprijetno, veterniki so nasajeni v oknih, pa vlovijo le malo osveževalne sapice.

Bilo je popoldan, vsi smo bili nekako trudni, posedavali smo in poležavali, kar se je komu bolj dopadlo. Naenkrat je vse na nogah. Kaj je? kaj je? povprašuje drug drugega, ali se peljemo nazaj v Trst? In res, ladja se obrne v velikem polkrogu, kakor bi hotela pljuti nazaj. Pa ne! Polkrog se nadaljuje in se sklone v krog, zopet je ladja na mestu, kjer se je začela sukati in nadaljuje svojo odmerjeno pot. Krog pa, ki ga je naredila, se pozna še dolgo časa na morju. Kapitan je dal ladjo zavrteti, da je prepihal svež zrak vse ladjine prostore in pregнал zadušljiv sopar za nekaj časa, da smo zopet lažje dihali, in si upali tudi to zadnjo noč poiskati ležišče v kabini, četudi le za malo uric.

(Dalje prihodnjije.)

kjer so ga umorili, in zdaj pride en drugi, tudi ta mora deželo zapustiti, njegovega sina doleti usoda v boju — tedaj pridejo tujei v deželo.“ Tako se glasi prerokovanje. Dozdaj se je sledeče vresničilo: Knez Mihael je bil umorjen; kralj Milan je bil od Bolgarov v boju premagan, in je moral zbežati iz dežele; za kralja Aleksandra so uvedli telefon (s katerim je po zraku z ministri govoril) tega so poznej umorili. Ali se vresniči še zadnje prerokovanje, pokaže prihodnost.

Državni zbor je dne 10. marca začel zopet delovati. Otvoritvena seja je bila zelo burna; razgrajali so češki radikalei. Pravosodni minister dr. Hechenburger je dobil nezaupnico. Za novega predsednika je bil izvoljen z 237 glasovi neuški krščanski socialce dr. Pattai. Za podpredsednike so bili izvoljeni: dr. Laginja, Starzinski, Pernersdorfer, Steinwender in Zazvorka. Ministrski predsednik Bienert je povdarjal potrebo spremembe pravilnika. Pred veliko nočjo mora zbornica odobriti predlogi o novincih in podržavljenju nekaterih železnic, po veliki noči pa o aneksiji Bosne, jezikovni načrt in predlogo glede laške pravno fakultete. — Prevažen je bil predlog dr. Šusteršiča, da naj naša polovica nastopi in varuje svoje pravice proti Mažarom, ki so si ustanovili svojo agrarno banko, s katero se hočejo vedno dalje oddaljiti od naše polovice in doseči popolno samostojnost. Naj se tej banki ne daje nikakih posebnih pravic. Tudi Bosno in Hercegovino bi si gospodarsko radi podjarmili in v ta namen nameravajo ustanoviti v Bosni poljedelsko banko.

Vojska bo? Položaj med Avstrijo in Srbijo se je poslabšal, zelo poostiril. Naš poslanik v Belemgradu, grof Forgach, je naznanil srbski vladi, da Avstrija ne bo mogla stopiti s Srbijo v dogovor glede obnovitve trgovske pogodbe zaradi neprijateljskega obnašanja že nekaj mesecev sem. Srbija sicer zagotavlja, da hoče živeti v miru z Avstrijo, izrecno pa se ne odpeve svojim zahtevam ter se skriva za mednarodno konferenco. Takaj ima Rusija svoje prste vmes, ki vobče igra nasproti nam jako dvoumno ulogo. Ker bi na konferenci razne vlade pritiskale na Avstrijo, zato noče nič slišati o konferenci. Zato se črni oblaki nad Balkanom ne morejo razpliniti. Avstrija bo podala Srbiji ultimatum, da izjavi, ali hoče pogajanje ali vojsko. In to utegno postati usodno. Diši po smodniku... Najnovejša vest je, da bodo Srbi dne 27. marca vdrli v Bosno in nato se začne krvavi ples.

Japonska se zopet oborožuje. Od poslednje vojske sem Japonska svojo vojsko brzo pa tiho pomnožuje. Pehota je dobila nove, popravljene puške, ki hitreje streljajo in dalje nesejo, kot prejšnje. Vsakemu polku so pridružene štiri strojne puške najnovejše konstrukcije. Topništvo je dobilo nove brzostrelne topove, ki znatno nadkriljujejo one topove v rusko-japonski vojni. Na novo sta sestavljeni dve brigadi težkega topništva, kateri imata 10inpol centimetra kaliberske topove, ki neso na jako veliko daljavo. Nadalje so si nabavili 500 topov za obleganje trdnjav. V konjeništvu so zamenjeni vsi konji. Častniki in oni oddelki, ki so namenjeni za rekognosciranje, so dobili nove, izvrstne konje. Znatno so povečani oddelki za zgradbo železnic, mostov preko velikih rek in za vojne zrakoplove. Preosnovan je nadalje zakon, po katerem more Japonska sedaj poklicati nad tri milijone vojakov pod orožje. Ta reorganizacija je bila izvedena v zelo kratkem času in brez posebnega hrušča, kar dokazuje, da proti Japonski v prihodnji vojni ne bo posebno prijetno in lahko dvigniti vojno orožje.

Razgled po domovini.

Devica Marija v Puščavi. Podpisani naznanim, da se cenjeni bralci v zadevah tukajšnjega delavskega društva ne bodo več ozirali na podpis z mojim imenom, ki je tako že pozabljeno. Moj naslov je bil in ostane vsikdar Mlakar Ivan.

Remšnik. Kolo časa se je zopet zavrtelo in prišlo je novo leto. Z novim letom je prišlo novo življenje v našo župnijo. Naša mladina, pred vsem vrli mladeniči, so se zbudili iz narodnega spanja. Nočejo zaostajati za drugimi — bolj izobraženimi mladeniči v drugih krajih. Zato so sklepe nili, ustanoviti izobraževalno društvo. Tudi pravila smo ži odposlali in namestnija je pravila tudi potrdila. Ustanovni shod bo najbrž po veliki noči. Ker smo na skrajni mej Slovenije, je tako društvo silno potrebno, da širi izobrazbo, dobro in pošteno berilo med priprosto ljudstvo. Mladeniči, ne dajte se ostrašiti od različnih širokoustnežev, katerim je društvo trn v peti! Pristopajte v velikem številu, tudi kmetje se prijazno vabijo. Upati je, da doseže društvo okoli sto udov. Marsikdo se brani pristopiti, češ, da bo velika udnina, toda to je le prazen strah, več ko bo udov, manjša bo udnina. Sedaj pa stopi, vrlo društvo, na dan

nasproti našim nasprotnikom, da bo veljalo naše mladinsko pravilo: Mi vstajamo, mi mladi, a vas je strah pred našo prihodnostjo! Vsi na dan, na slovensko katoliško stran! Zbujajoča se zavednost.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Že skoro tri mesece gospoduje zelo huda in mrzla zima pri nas, tako da so pri nekaterih kmetih studenci usahnili, da celo vode nimajo ter je velika beda. Nekateri naši kmetje so v velikih skrbeh, ker jim krme primanjkuje. Upamo na pomoč. V sosednji vasi se je en fantič oženil, Rosar Blaž si je namreč poiskal pridno nevesto Tajnikovo. Poročal sem vam, da je ptujski giftni mrčes zginil z našega Pohorja. A menda našč za to je že preteklo nedeljo prisopihal en ptujski popotnik k nekemu krojaču, češ, tamkaj prihaja več ljudi, da bi to nesnago čitali. Jaz sem ravno naletel nato in našel velik sramotilni napad na lepo Marijino družbo. Zatorej pa še enkrat kličem „Proč s takim nesramnim listom!“ Pri nas imamo tudi lepo Marijino družbo. — Želim vsem veselo spomlad. Vaš znani Janžek.

Iz Ribnice na Štajerskem. Podpisanega je zadela nesreča. Vsekalo se je v desno nogo. Rana je bila brez zdravniške pomoči neozdravljiva. Naš vrli zdravnik, g. Škof, ki se potrudi k vsakemu bolniku, je tudi k meni hitro prihitel in mi podelil svojo zdravniško pomoč. Zato se iskreno zahvaljujem zdravniku naše bolniške blagajne za njegov trud. Svoji k svojim! Gašpar Zakeršnik, kamnoseški delavec v Ribnici.

Kebeelj na Pohorju. „Presneti koš“, tako sem si mislil, ko sem spoznal iz listnice uredništva v zadnji številki „Našega Doma“, da je pogoltnil dopis iz našega kraja. Toda v kljub temu ne bom nehal dopisovati, ampak izpolniti hočem željo g. urednika, katero spoznam iz listnice uredništva, namreč vztrajati v dobrem, ne pa „uskočiti“, potem pa po nasprotnih listih napadati prejšno stranko, kakor se žalibog tudi pri nas godi. Iz tega sem pa tudi spoznal program tega lista, namreč da ni za to, da bi koga napadal ali pa se pečal z odgovarjanjem na nesramno laži nekaterih nasprotnih listov napram naši stranki, ampak njegov namen je, mladino stanovsko poučevati in jo vnetati za najdražje svetinje, za vero in narodnost. Žal, da na to dvoje mladina, posebno možka, prepogosto pozabi zlasti v tujini, in misli, ako je nekaj časa v kakem nemškem kraju uslužbena, da potem že mora biti popolnoma nemška. Tudi domov že mora nemško pisati, naj si boče vsebina kakoršna hoče, samo, da je „blažena“ nemščina. Tako je tudi meni poslal pred kratkim nek mladenič iz Gornje Štajerske, kjer je uslužben, neko razglednico in zraven napisal nekoliko besed v nemškem jeziku in sicer tako, da me je res užalostilo. Slovenske matere sin pa se poslužuje nemškega jezika, katerega je popolnoma nezmožen in pri tem spravi takšne reči skupaj, kar mogoče še sam ne ve, kaj pomeni. Žalostno! Potem pa, ko pride takšen mladenič domov, kakor pravimo, na dopust, tedaj pa niti ne ve, kateri jezik da bi govoril, češ, ako govori materni jezik, misli, da ni tak „nobel“, ako pa govori svojo spakedrano nemščino, pa niti sam, niti ga domači ne razumejo. Mnogokrat si ljudje mislijo: „Če le nemški znam, pa sem štiman.“ A temu ni tako! V prvi vrsti moramo znati slovensko in sicer pravilno slovensko. Krajevna imena nam dokazujejo, kako daleč je segal nekdanji slovenski jezik, kakor n. pr. Slovencem dobro znana Marijina božja pot Marija Celje na Zg. Štajerskem, ki se je od Slovencev imenovala Marijino Celje, slično Celju na Sp. Štajerskem, koje mesto je gotovo vsem dobro znano. Drugi zopet pravijo, da naš slovenski jezik ni olikan. Toda podlaga oliki je uk. Da je pa naš slovenski jezik ravno tako olikan kakor drugi, pričajo nam slovenske knjige, pričajo učenjaki. Znebimo se pa tudi posebno nemških tujk, katere ljudje sedaj tako pogosto vmešavajo v svojo slovensko govorico in rabimo le čisto slovenščino! Mnogokrat tožijo ljudje, da bi že brali časnike, pa ne razumejo vsega, kar je pisano, kakor pravijo, v novi slovenščini. Toda to ni nobena nova slovenščina, ampak le čisti slovenski jezik, brez spakedranih nemških tujk, katerega se moramo tudi mi priučiti in se kot takšnega posluževati, da nam potem Nemci ne bodo mogli očitati, da vedno njihov jezik rabimo. Sedaj bode pa zopet kdo dejal, kar sem že tudi jaz slišal, da ne more vseh besed izraziti v slovenščini. Seveda jih ne moremo, ako se jih v šoli ali pa iz slovenskih časnikov ne naučimo. Ker nam pa šol manjka, zato nam ostane le eno sredstvo za razvoj našega milega materinega jezika, in to je samo-

izobrazba, katere največ zadobimo vsled branja dobrih časnikov. In ako bomo dobre časnike, sploh dobro čtivo, marljivo in z veseljem prebirali, potem bo tudi izgovor, da ne razumemo vsega, ker je novo, izostal. Ne sramujmo se torej, biti Slovenci, ampak zapomnimo si: „Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!“ Srčen pozdrav vsem, ki to berejo, od mladeniča iz zelenega, sedaj belega Pohorja.

Št. Ilj pod Tarjakom. Dne 3. sušca smo pokopali tukajšno Marijino družbenico 64 letno Magdaleno Smonker. Bila je priprosta, a pogreb je imela precej lep, kajti v kljub slabemu vremenu so se zbrala dekleta, da so ponesla in spremlila svojo duhovno sestro k zadnjemu počitku, kjer so ji ob odprtem grobu zapela tudi resno žalostinko. Rajna je živela zelo skromno, toda skromnosti ni poznala tedaj, ako je šlo za dobrodelne namene. Veliko je darovala za potrebščine raznih cerkva ter stavila in popravljala na svoje stroške kapelice in razpala znamenja. Bodi jej zemljica lahka!

Svarilo. Pobira se v Ljutomeru za tako zvano „Ljudsko knjižnico“, ki drugega ni nego sredstvo, širiti med dobro mislečim ljudstvom krive nauke, — protikatoliško mišljenje. Zavedni katoličani! Držite se svojega bralnega društva, ki širi na dobri katoliški podlagi vsestransko izobrazbo. To vam kliče oseba, — ki je sama — misleč, da se pobira za šolarsko knjižnico Franc-Jozefove šole, darovala malo vsotico. Torej pozor! Ne storite nobenega nepremišljenega koraka, da ne vprašate prej za svet zanesljivo osebo!

Trbovlje. Tukaj so našli zmrznjeno Kolar Antonija, rudarjeva žena. Vzrok nesrečne smrti je — žganje!

Regulacija Drave od Maribora do štajersko-hrvaške meje. Na imenovani progji je Drava jako zanemarjena, posebno njena struga skozi mesto Maribor. Od leta 1892 so se izvajale sicer nekake regulacije v to svrhu, da se prepreči večja škoda na bregovih in po bližnjem zemljišču, a radi pomanjkanja denarnih sredstev so bile brez medsebojne zveze in brez prave sestave. Leta 1907 je prišlo do sporazuma med državo in deželnim odborom glede denarnih sredstev, potrebnih za regulacijo Drave na celi gori naznačeni progji. Skupni stroški so zračunjeni na 12 mil. kron in so razdeljeni sledeče: na vodostavni fond 30%, na melioracijski fond 40%, na štajerski deželni fond 30%. Delati se bode pričelo, kakor hitro bode zakonska osnova sprejeta v štajerskem deželnem zboru.

Deželnozborske volitve. Razglas je z dne 28. februarja. Zato bodo imeli v splošni skupini vsi tisti volilno pravico, ki so 28. februarja že eno leto v enem in istem kraju prebivali in ki so 24. februarja že 24 let stari. Volilni dnevi so sledeči: 7. maja splošna skupina (ožje volitve 14. maja); kmečke občine 17. maja (ožje volitve 22. maja, event. 27. maja); pri dveh mandatih so namreč mogoče dvojne ožje volitve; 24. maja trgi in mesta (ožje volitve 28. maja in 2. junija). Veleposestvo in trg.obrtni zbornici ne pridejo za nas v poštev.

Odlikovanje. Občine: Dobrenja, Sv. Jurij ob P., Gradiška, Kaniža, Leiteršperk, Limbuš, Gornja Sv. Kungota, Ruše, Orehovavas, Pekre, Pobrež, Rošpah, Radvanj, Traguč in Vosek so vodja okrajnega glavarstva v Mariboru, gospoda namestniškega svetnika Marija grofa Attemsa, kateri si je v dobi njegovega sedemletnega delovanja kot vodja tega urada znal pridobiti v redki meri simpatije prebivalstva, imenovali radi njegovih zaslug za te občine častnim občanom.

Ki letošnjim vojaškim vajam bo počenši z aprilom poklicanih 4900 rezervnih častnikov in 278.000 mož in sicer 246 tisoč od pehote, 8400 od konjenice, 9400 od artilerije. Tako bo mirovno prezenčno stanje od aprila do avgusta jako visoko.

Slov. Bistrica. Žrtev alkohola. Dne 8. t. m. so pili v neki tukajšnji gostilni v šolski ulici kmetje z Pohorja, med njimi je bila tudi žena Terezija Legat. En kmet reče, da se gre staviti, da ne more Terezija Legat spiti 1 liter žganja v 5 minutah. Žena je bila zadovoljna s stavom in je res izpila liter žganja. Takoj nato pa se je zgrudila na tla. Spravili so jo v bolnišnico, kjer je čez četrte ure umrla.

Laporje. Naša posojilnica se prav lepo razvija ter dobiva vedno več zaupanja med nami. Ako ravno še le nekaj čez pol leta obstoji, ima vendar že okoli 50.000 K prometa, za naše razmere prav lepa svota. Oklenimo se vsi domačega zavoda, da bo

mo kmotje tudi v tem oziru stali na svojih nogah ter tudi v denarnih stvareh postali neodvisni od drugih.

Zdravilišče—Rogatec—Slatina. C. kr. ministrstvo za notranje stvari je občini „Zdravilišče Slatina“ na njeno prošnje dovolilo, da izpremeni svoje ime v „Zdravilišče—Rogatec—Slatina“.

V Babincih je gosp. Jožef Karba te dni nastopil osemindesetletno leto življenja in pa petinšestdeseto leto, odkar je prevzel posestvo, pri katerem še danes gospodari samostojno. In v tem obziru je nekdo pripomnil: On s službenimi leti prekosi celo svetlega cesarja.

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Pri naših občinskih volitvah, ki so se vršile dne 9. marca t. l. je slovenska katoliška stranka sijajno zmagala v vseh treh volilnih razredih. Dobila je vseh 18 odbornikov in 9 namestnikov.

V Melju pod Mariborom proti Sv. Petru se je v soboto 6. t. m. proti večeru zvalila velikanska, blizu 2 m in čez 1 m široka skala iz hriba na cesto. Zadelala je v nerodovo drevo ob dravskem obrežju in ga ogulila, strla je tudi kol, ki je ščitil cestno pot proti Dravi. Potniki, ki hodijo po tej cesti proti Sv. Petru, so sicer vajeni, da kamenje iz hriba vsak čas zasuje cesto, a tako velikanskega orjaka še niso videli ob cesti. Ker je promet na tej cesti prav živahen, je sreča, da ta velikanska skala, ki je z grozovito močjo drvila navzdol, ni napravila kake nesreče. Okrajnemu zastopu priporočamo, naj nekoliko bolj skrbi za to cesto; nevarne skale naj se razstrelijo, hrib pa naj se zasadi z živim grmovjem, da ne bo po vsakem nalivu cesta zaprta in še človeško življenje v nevarnosti.

Slivnica pri Celju. Umrla je v Drobinskem dne 9. t. m. Marija Vrhovšek. Isti datum je bila pred 50. leti poročena kot vdova s svojim še zdaj živečim možem. Dočakala sta torej ravno termin zlate poroke, pa tudi ne dneva več svojega skupnega bivanja. V istem tednu smo pokopali še Nežo Mraz in Jožefa Lončar, katerih starost je dospela do števila 70.

Koroške novice.

Deželnozbornske volitve. Zastopniki koroških Slovencev so postavili za kandidate sledeče može, ki uživajo zaupanje naroda, in ki so sposobni in zaslužijo čast, da zastopajo narod in njegove koristi v deželnem zboru: **I. V splošni skupini Celovec-Velikovec-Dobrlaves-Pliberk-Zelezna Kapla:** g. Franc Grafenauer, državni poslanec in posestnik na Brdu. Volitev za splošno skupino se vrši v sredo, dne 24. marca; morebitna ožja volitev se vrši v soboto, dne 27. marca. **II. V kmečki skupini Velikovec-Dobrlaves:** g. Florijan Ellersdorfer, grbinjski župan in posestnik v Ravšu. **III. V kmečki skupini Pliberk-Zelezna Kapla:** g. Franc Grafenauer, državni poslanec in posestnik na Brdu. Ako pa zmagata Grafenauer v splošni skupini, je kandidat č. g. monsignor Valentin Podgorc, ravnatelj hranilnice in posojilnice v Celovcu. **IV. V kmečki skupini Beljak-Paternion-Rožek:** g. Janez Vošpernik, posestnik v Zgornjih Jezercih pri Vrbi. **V. V kmečki skupini Trbiž-Podkloster:** g. Jožef Skrbina, posestnik v Dolih pri Vratih. **VI. V kmečki skupini Celovška okolica-Borovlje:** g. Janez Strukl, posestnik na Tibičah pri Dholici in g. Anton Freithofnig, posestnik in župan v Blatogradu. Volitve v kmečkih skupinah se vršijo v ponedeljek, dne 29. marca; morebitne ožje volitve pa v sredo, dne 31. marca 1909. **VII. V splošni skupini Beljak-Paternion-Trbiž-Podkloster-Rožek-Borovlje:** g. Mihael Turk, puškar v Resnici pri Borovljah. Nobeden zaveden Slovenec ne sme voliti nasprotnega kandidata, sicer je izdajalec slovenskih koristi na Koroškem. Može volilci, vsi od prvega do zadnjega na volišče! To bo vaša čast, vaša zmaga, vaša korist!

Dahovniške vesti. V Rabelj je šel za provizorja O. Ciril Gorican, kapucin iz Celovca. V Kotmaroves je šel za provizorja, ker je župnik Rotar zbolel, provizor Franc Vuk iz Blač na Zilji. Blaško župnijo oskrbuje župnik v Borljah. Kaplana Suntinger na Zgor. Beli in Zafron v Zagorici sta med seboj premenjala službeni mesti.

Solarji v velikem snegu, ki je padel, grozno trpijo povsod po Koroškem, zlasti pa v gorah. Po nekaterih krajih so se sicer šole za nekaj časa zaprle, a ne povsod, čeravno otrokom pretijo plazi.

V Celovcu je vlomil v deželnem dvorcu nek tat, ki je gotovo razmere tam dobro poznal, v pisarno dež. zveze poljedelskih zadrug in je tam odnesel 400 K.

Celovec. Nemški in drugi poslanci so se posvetovali v četrtek z ministrskim predsednikom Bienenrothom, radi velikega snega, plazov in zaradi pričakovane povodnji na Koroškem. Sklenilo se je vse potrebno storiti, da se večje nesreče preprečijo.

Trviž. Cesto iz Trviža v Rabelj je vojaštvo izkopal, da se po nji lahko hodi in vozi. Prej so pošto prenašale vojaške patrolje na smučeh. Sicer je pa cesta še vedno nevarna, plazi udrejo s hribov doli lahko vsaki trenutek.

Poreče. Za nadučitelja v Blatnograd je prišel nadučitelj v Tigričah Rup, Arnhole. Poreški učitelj J. Leitsberger je premeščen v Malto.

Prevalje. V Možici so napravili novo orožniško postajo.

Beljak. Izpraznjena je tobačna prodaja na Cerkvenem trgu v Beljaku. Prosilci naj se oglase dne 3. aprila pri c. kr. finančnemu nadzorstvu v Beljaku.

Celovec. Dne 26. malega travna se ob osmih zjutraj v učiteljsku v Celovcu začnejo sposobnostni izpiti za ljudske in meščanske šole. Prošnje so do 24. aprila vložiti pri okr. šolskih svetih.

Društvena kronika.

Zveza slovenskih mladeničev vabi na mladeniški sestanek, ki ga priredi dne 25. marca v Mariboru v prostorih Kat. del. društva (Flössergasse) ob 10. uri dopoldne s sledečim vzporedom: 1. O dozidajšnji in bodoči mlad. organizaciji. 2. Večji shodi v poletju 1909. 3. Gospodarska organizacija. 4. Telovadna organizacija. 5. Slučajnosti. Sestanek bo za razvitje naše mladeniške organizacije velikega pomena. Zato opozarjamo vsa naša bralna društva, mladeniške zveze in posamezne župnije, da pošljejo na nje svoje odposlance. Komur bi pa bilo nemogoče, se udeležiti tega sestanka, naj pošlje svoje nasvete glede naše mlad. organizacije s posebnim ozirom na dotični kraj na naslov: Jož. Šut, Maribor. Na veselo svidenje! Na zdar!

Sv. Peter pri Mariboru. Drugi sestanek Marijine družbe. Dne 28. svečana smo imele mladenke drugi mesečni shod. Posebno veliko se nas je zbralo. Da boste videli kaj smo delale, podam vam, dragi bralci „Našega Doma“, tukaj vsopred: 1. Marijina hčerka pri sv. spovedi. Č. s. Melanija so nas bodrili za posnemo Marijinih čednosti, posebno pnižnosti in pokorščine pri sv. spovedi. 2. „Posušeno figovo drevo“, deklamirala Oman B. 3. Jenuš T. je resno in šaljivo pa podučljivo govorila o hišni snagi. 4. „Kaj je žena v družini“, je prav zanimivo razlagala Pavalec M. 5. Hamer A. je deklamirala šaljivo pesem „Dve očesi“, — kurečji. Pri točki „prosti nasveti“ so nastopale družbenice. Simonič A. nas je vabila k pobožnosti sv. križevega pota. Pavalec M. je govorila o imenitnosti deviškega stanu in kako bi si naj mladenke ohranile deviški venec. Ž njim ali pred oltar ali pa v grob. Bračko T. je bodrila mladenke, da si naj že zdaj svetlice gojijo za Telovo in je tudi navedla različnih svetlic. Č. g. župnik so nam priporočali rajhenburško cerkev, naj bi kaj pripomogle za njo. 6. Potem smo še zapele našo družbinsko pesem „Zdrava deva“. Sestanek so zaključili č. gospod župnik, predsednik Marijine družbe. Odobrili so nasvete in govore mladenk in še pristavili to in ono v pojasnilo in v spodbudo. Opominjali so nas, da naj prav rade hodimo v čitalnico, ki nam naj bo naš drugi dom. Kupili so nam nov nabiralnik in zopet 20 novih knjig.

Nevredna hčerka Marijina.

Sv. Peter nize Maribora. Ustanovitev naše „Mladeniške Zveze“ se je sijajno obnesla v nedeljo, dne 14. marca. Na shodu je bilo proti 100 udeležencev. Predsednik bralnega društva „Skala“ č. g. župnik Štrkl s toplimi besedami pozdravi veliko število krepkih domačih mladeničev ter cenjene goste iz Maribora in drugih krajev. Predsednik vseh mladeniških zvez na Spod. Stajorskem, dični naš Franc Žebot, je krasno naslikal nalogo slovenskega vernega mladeniča. Priporočal je izobrazbo, t. j. učenje vsega, kar je mladeniču in možu dandanes treba v gospodarskem in političkem življenju, na srce je polagal posebno dve dolžnosti slovenskega katoliškega mladeniča, namreč poštenost, ki se naj kaže v zvestobi do cerkve, naroda slovenskega in domovine naše, ter bratoljubje. Pozornost in tihota med govorom, igrajoče solze v očeh in burno ploskanje po govoru je pričalo, da Žebot je govoril iz srca in da so padle njegove besede tudi v srce našim mladeničem. Z njemu lastno zgovornostjo in prisrčnostjo je nato č. g. dr. Kovačič svaril mladeniče pred pijančevanjem in nekaterimi drugimi napakami naše slovenske mladine ter priporočal čisto, pošteno, delavno življenje, ki je edini pogoj človeške sreče in edino upanje na lepšo bodočnost slovenskega naroda. In gospoda govornika sta imela uspeh. Vseh navzočih 69 mladeničev je pristopilo takoj k „Mladeniški Zvezi“ in društvu „Skala“ ter potrdilo svoj pristop z podpisi za to posebno pripravljenih pristopnic. Na to so si mladeniči izvolili precej mnogoštevilen odbor, ki je razdeljen po celi župniji tako, da ima vsaka vas

vsaj enega odbornika in tisti mladeniči svojega zaupnika, na katerega se lahko pri vsaki priliki obrnejo. Predsednik mladeniškega odbora je Slik Janez, podpredsednik Šamperl Anton, tajnik Trampuš Franc, blagajnik Cvikel Andrej, knjižničar Harb Maks, vodja gledališčnih predstav Cafuta Franc, in duhovni vodja kaplan Jožef Krajnc. Ta imena so nam porok, da bode „Mladeniška Zveza“ oživela društveno življenje pri Sv. Petru. Članarina je za premožnije 2 Kroni, za revnejše 1 K na leto. Redni društveni shodi so vsako drugo nedeljo v mesecu. Št. peterski mladeniči lepo ste začeli. Zdaj pa prihajajte pridno v čitalnico, izposojajte si knjige, berite dobre časnike, oglasite se za petje in tamboranje, skušajte še za zvezo pridobiti vse druge mladeniče. imejte se radi med seboj ter živite pošteno in trezno da bote delali sebi in svoji „Zvezi“ — čast.

Konjice. Dne 7. t. m. je imela dekliška zveza v Konjicah shod in podučno predavanje. Po nagovoru voditeljice Amalije Solar so deklamirale: Pavla Plankl, Gregorčičevo: „Mojo srčno kri škropite“; Frančiška Pristovnik, Zupančičevo: „Mornar“; Marija Rak, Gregorčičevo: „V pepelnici noči“; in Frančiška Kokol neko nabožno pesem iz Bogoljuba. C. g. duhovni voditelj so razložili namen in pomen teh deklamacij, in potem so še predavali o branju dobrih časnikov in knjig ter nas pred slabimi časniki in knjigami svarili. Izvrtno so nas navduševali, da naj podpiramo in beremo dober tisek, oviramo in preprečujemo pa slab tisek. — Deklet je bilo veliko število, kakih 200, navzočih. Na novo jih je pristopilo 13, ki so vse takoj plačale pristopnino po 40 v in mesečno članino po 20 v. Tudi poprejšnje članice so večinoma plačale mesečno članino. Nabralo se je 30 K. 20 v. Nato je sledila volitev voditeljice bralnih krožkov po vaseh. Izvoljene so bile: Frančiška Jelenko za Konjiško vas, Marija Samut za Tepanje, Tepanjski vrh in Perovec, Julijana Kumer za Gabrolje in Skalice, Matilda Furman za Breg, Jozefa Dobočnik za Novo in vas in Spodnjo Pristovo, Marija Kostevc za Konjice, Blato in Zgornjo Pristovo, Neža Kokol pa za Brdo in Bezino. Nato se je shod zaključil. Preloška in polenska dekleta pa se menda še niso odločila, pristopiti k naši Zvezi. Upamo pa, da se tudi za te dve velike vasi Polena in Preloge, kakor tudi za Zeče, Hebenštreit in Dobrovo kmalu oglasi kaka voditeljica bralnega krožka. Prihodnji mesečni shod bo velikonočni pondeljek t. j. 12. aprila po večernicah. Na veselo svidenje, drage mladenke!

Laporje. Zunaj je bila huda zima, a naše izobraževalno društvo je imelo dne 7. sušca pomladanski dan, dan vstajenja in življenja. Vdeležilo se je občnega zbora nad 120 mož, mladeničev in deklet, ki so z veliko pazljivostjo sledili poročevalcem in govornikom. G. predsednik Al. Sagaj pozdravi zborovalce ter iz imena društva: Katoliško, slovensko, izobraževalno izvaja njegov namen: vzbujati versko in narodno zavest ter vsestransko izobraževati svoje ude. Nato poda tajnik svoje poročilo o delovanju društva. Društvo je imelo tri splošna predavanja, priredilo je tri veselice, eno predstavo s skioptičnimi slikami, ustanovilo si je Mladeniško zvezo, ki je imela pet poučnih sestankov, društvo je tudi največ „krivo“, da smo dobili posojilnico rajfajzovko, udje so se v velikem številu udeležili socialnega tečaja v Slov. Bistrici. Iz blagajnikovega poročila smo spoznali, da se mu je bolje godilo nego avstrijskemu finančnemu ministru, ki je že nad 500 milijonov izmetal samo zavoljo Srbov, a ne ve prav, čemu so se izdali in odkod jih naj vzame. Dohodkov je bilo 257 kron, stroškov pa 226 K 63 v. Tudi knjižničar je podal veselo poročilo, da se je knjižnica pomnožila za kakih 50 zelo lepih knjig razne vsebine ter da so udje prečitali 600 knjig; obenem pa je izjavil, da čim več bo imel dela pri knjižnici, tem bolj bo vesel. Ker drugega plačila nima, dajte mu udje za njegov, ne majhen trud, plačilo vsaj s tem, da mu s pridnim čitanjem pripravite mnogo veselja! Nato sledi volitev odbora. Izvoljeni so večinoma prejšnji odborniki. Po volitvi nastopi odposlanec S. K. S. Z. iz Maribora g. J. Šut ter nam izroči bratske pozdrave od naših obmejnih bratov, predsednika Zveze slov. mladeničev g. Žebota ter jarenskih mladeničev in mladenk. S srčnim veseljem in živio-klici smo jih sprejeli ter jih enako iskreno iz srca vračamo. Bog vas živi, mili bratje, naša prednja straža, in ne daj vas v voljo vaših sovražnikov! Povdarja nadalje pomen in namen naših društev ter razlaga dolžnosti društvenikov. Vsak navzoči naj pristopi društvu, naj pa tudi svoje dolžnosti napram njemu zvesto spolnuje, društveni prispevek točno oddaja, nagovarja druge k pristopu, vsak pa se naj tudi pridno poslužuje svojih pravic. Sviri tudi pred slabim berilom, slabimi

časniki in judovskimi povestmi, ki jih razni judovski špekulantje širijo med našim ljudstvom. Podajajo samo strup v mamljivi posodi. H koncu poziva mladeniče, da se udeležijo mladeniškega sestanka v Mariboru dne 25. t. m., kar mu tuži obljubijo. Poslušalci so z živahno pohvalo pokazali, da so jim segle v srce navdušene in vzpodbudne besede. Potem je še govoril posestnik Pirš Andrej iz Hošnice o potrebi verske in strokovne gospodarske izobrazbe. Za njim je mladenič Uršič Alojz v lepem govoru razkladal, kaj nam je treba, ako hočemo zmagati v boju s svojimi verskimi, narodnimi in gospodarskimi nasprotniki. Kakor mladenič, ki bi ga poslali v boj ne da bi se prej vadil v orožju in bojevanju, ne bi mogel zmagati, tako tudi mi v tem boju ne bomo zmagali, ako se ne bomo pripravljali, vadili v rabi orožja. — Priljubljenost zato nam dajejo naša društva, ki nas pripravljajo za poznejše boje v javnem življenju z vsestranskim izobraževanjem, z govornimi vajami itd. A posameznik ne premore mnogo proti mogočnemu sovražniku, kmalu bi bil premagan, treba je množice, združiti se je treba v močno bojno četo. In S. K. S. Z. zbira posameznike in društva v urejeno vojsko pod modrim vodstvom. Zatorej pa vsi verni in narodni možje in žene, mladeniči in dekleta v izobraževalno društvo, v armada zbrano pod praporom S. K. S. Z. v boj za naše narodne svetinje! Burna pohvala je sledila temu lepemu govoru vrlega mladeniča. Naš mešani zbor je po vodstvom g. organista sklenil to lepo zborovanje s krasno pesmijo. Bog daj, da bi to navdušenje, ki je vladalo na občnem zboru, ne jenjalo, ampak ostalo stanovitno in se še povečalo med laporsko mladino, potem bo nečvomno obrodilo tudi mnogo zlatega sadu!

Mladini.

Slovenski mladini v premislek! Dvakrat sem že pisal, dovolite mi to še v tretje. Omenil sem že, da bo srečna bodočnost našemu narodu zagotovljena, če bodo naši mladi radi ostajali v svojej domovini, ter če bodo svoje mlade moči porabili tudi res narodu v korist. Toda, kaj naj storijo še več naši dragi fantje in dekleta, ko so pa vendar na vse strani, ki naj bi imele kako važnost za nje, vsaj ponekod, že obrnili svojo pozornost. Vendar moramo priznati, da, če tudi se je že veliko storilo, ter na mnogih krajih res tudi na bolje obrnilo, ne manjka pa še med nami raznih slabosti, ki so nam naravnost v sramoto, to je, še je veliko tacega med nami, ki dela naš narod še sramoten v očeh marsikaterega. Ni sicer odgovorna naša mladinska organizacija za razne slabosti mnogih Slovencev, pač pa se čuti dolžna, iste vsaj deloma odpraviti. Kajti mi hočemo z našo organizacijo doseči le to, da odgojimo narodu v naših mladih nov zarod, v katerega vrstah se bodo svetile lepe čednosti, proste vsega madeža narodne mlačnosti in hinavstva. Če pogledamo namreč v vrste naših nasprotnikov, opazimo, da njih delo ni nič drugega kakor le gola hinavščina. Poglejmo samo naše ljubčke okoli „Štajerca“! Koliko let že izlivajo ti svojo strupeno sapo med svoje somišljenike, in kaj so dosegli? Nič drugega kakor to, da v krajih, kjer je ta nesramni list najbolj razširjen, so na dnevnem redu večkratni pretepi in uboji. Zraven tega v „Štajerčevem“ obližju osrečujejo ljudstvo tisti srečni lokali, ki jih imenujemo žganjarije. In gotova resnica je, da v dotičnem okraju tuj človek, dostikrat res ni svojega življenja več varen. Šele pred kratkim so junaki Šterčeve barve, zbrani na glavni cesti pred neko krčmo, meni nič tebi nič, napadli dva naša somišljenika zato, ker sta jim voščila dober večer. In to se godi sedaj v razsvitljenem, dvajsetem stoletju. Pa še več, ali ni to naravnost sramotno, če zahajajo v krčme, in to velikokrat med cerkvenim opravilom, fantje, ki so še le komaj zapustili šolsko klop. Mnogi si štejejo tudi to v posebno čast, če se postavijo ob nedeljah v krogu na trgu, kjer se klaša, se prodajajo zijala, in se pretresujejo prenogokrat stvari, ki bi bile primerne k največjim lopovom, da mnogokrat se celo sliši hujskanje, češ, katerega homo pa danes naklestili. In ono nesrečno ponočevanje, nikomur še ni prineslo sreče, pač pa jih je že mnogo storilo nesrečno, časno in večno. In proti vsem tem in enakim hudobijam nimajo naši, hinavski nasprotni časniki niti ene svaritve ali podučne besede, ampak h večjemu, da to razupijejo in dostavijo v svoji hudobiji, da je vsega tega kriv — klerikalizem. Nočejo pa priznati, da so to navadno njihovi ljudje, ki se naših društev oz. zvez, ogibljuje kakor satan križa. Kdo naj bi se torej ne jezil nad tem nesramnim izzivanjem in počenjanjem teh nesrečnih ljudi, ki delajo to le iz hudobije ali pa iz nevednosti, pa pri vsem tem hočejo veljati za naprednjake. Da, če bi ti res bili voditelji ljudstva, bi kmalu postal naš narod, rod ljudožrcsev, kakor so ga že večkrat imenovali nemški mogočnejši. In če se vprašamo

dalje, kako je sploh mogoče, da se toliko protivi dandanes mladinski organizaciji, ki pa ima vendar edino le blag namen, odstraniti zgorej navedene slabosti iz našega ljudstva, moramo priznati, da je tega kriva le gola ošabnost. Glejte, modernim ljudem novejšega časa, katerim se gabi pošteno delo, ki pa vendar le tudi merajo živeti, se ne ljubi, da bi se pokorili verskim naukom in cerkvenim napravam in zato napnejo vse svoje sile, da bi obdržali naše ljudstvo posebno še mladino v nevednosti, ter da bi jo tako lažje potegnili v propad, v katerega so se oni že davno pogreznili. Njih princip obstoji v tem, da če vzamejo našemu ljudstvu vero in narodnost, potem lahko počenjajo z njim, kakor in kar se njim ljubi. Le pogledimo na mejo, zakaj pa tako propada št. lji, zakaj se pogreza tam slovenski živelj v nemškem žrelu? Ker brezvestni narodni izdajalci delajo reklamo za protestantske Nemce in ker mnogi slovenski janičarji storijo za iste judeževе groše, ki jim jih ponuja „Südmarka“ vse, kar bi zamoglo prej ko slej spraviti Šentiljske Slovence, da bi služili kot hlapeci protestantskim nemškim privranci iz rajha. Kaj je tem ljudem mar delo, saj dobijo podporo, če se le „Südmarki“ približajo. Kaj je njim mar blagor našega naroda, da se le njim dobro godi. Kaj je njim mar vera in cerkev, saj jih svobodomiselci učijo, da je po smrti vsega konec, in da je dovolj, če človek le to stori, kar posevna oblast zapoveduje, in kar mu ravno na misel pride. In vse to, naj bi naši slovenski fantje, kojih cilji so tako vzvišeni, gledali mirno in brez strahu? Nikdar ne in nikoli. Ampak vsi, kar nas je širom naše domovine, stopimo složno na krov in kot večji kapitani vstrajajmo in zapovedujmo v hudem boju razburkanega morja nemškutarstva in liberalizma, dokler ne dospejo vsi Slovenci, prosti raznih zmot, v pristanišče, v okrilje ljubeče matere, mile Slovenije.

Mladenkam! Pravočasno na noge drage mladenke! Bližajoče se deželnozborske volitve kličejo tudi nas med bojevnike za katoliško-narodno načelo. Nikar ne mislite, da politično delovanje nikakor ne spada v delokrog ženstva. V gotovih mejah, — se ve, imamo tudi me tukaj pravice in dolžnosti. — Tozadevna dobra, prepričevalna beseda na pravem mestu ne bo brezupna. Posebno tam, — kjer preti nevarnost, za zmaga nasprotnik; — tam pa le pogumno na delo! To je naša sveta dolžnost. Mladenka, ki po popustljivosti ali brezbriznosti zakrivi, da se zgubi naši stranki glas, — ta je samo po imenu nikakor pa ne podjanju katoliška Slovenka. Pozivljam Vas torej, — drage mladenke, uporabljajte vsako priliko, da delujete v prid katoliško-narodne stranke, — potem Vas bode vesela Muropoljanka.

Cerkvene zadeve.

Župnijo Kamnico pri Mariboru je dobil č. g. Anton Novak, župnik v Spitaliču.

Ptujska okolica. V samostanski in župni cerkvi sv. Petra in Pavla v Ptujju se je sedaj že četrtočas obhajal sv. misijon, kar pomnijo starejši župljani. Prvič leta 1869, potem 1897. in 1900. Vselej so bili vlč. očetje misijonarji iz Jezusove družbe. Vse trikrat, sloveči in daleč dobro znani č. g. P. Franc Doljak, sedaj že rajni. Letos četrtočas od 28. februarja do 7. marca pa so vodili sv. misijon sinovi sv. Frančiška Serafinskega, očetje kapucini in sicer so bili vlč. g. P. Donat Zupančič, provincijal; P. Ladislav Hazemali, P. Rudolf Marolt iz Celja in P. Benedikt Čirič iz Lipnice. Udeležba sv. misijona je bila veličastna in mnogoštevilna. Pri vsaki pridigi je bila zelo prostorna cerkev polna. Pri sklepnih pridigi, ako je ravno cerkev dolga 40 m in široka 12 m, pa je bila še celo premajhna. Prišli so verniki tudi iz sosednih župnij poslušati krasnih pridig. Misijonarji so jedrnato razlagali verske resnice, posebno lepi so bili stanovski nauki. Tako prepričevalne in do srea segajoče so bile besede, da je bilo verno ljudstvo ginjeno, da je na glas ihtelo in se jokalo. Sveto spoved so večinoma vsi opravili. Obhajanih je bilo okoli 6000. V nedeljo 7. marca popoldne po sklepnih pridigi so tudi ptujski prošt vlč. g. Jožef Flek blagoslovili sv. misijonski križ. Srčna hvala vlč. g. misijonarjem in vsem gospodom spovednikom! Bog njim tisočero povrni! Posebno še vlč. g. gvardijan, ki so nam oskrbeli ta srečni in zlati čas sv. misijona. Nam župljanom pa naj zmiraj in ves čas našega življenja doni pretresljiv glas sv. misijona: „Reši dušo!“

Duhovna gredica. Jožefovo! Ko bi danes nadaljevali in dalje premišljevali, kar smo zadnjič pričeli, bi videli, slišali in spoznali, kako lepe misli, nauke in opomine nam podaja sv. cerkev drugo in tretjo postno nedeljo. A ker je pred durmi praznik sv. Jožefa, pač ne moremo mirno preiti tega dneva. Zato se pa malo pomudimo pri njem! — Sv. Jožef je pri nas jako priljubljen svetnik. Ni je skoraj hiše, v kateri bi kdo ne nosil imena tega mogočnega priprošnika pri Bogu. Da ga tako častimo, imamo seve

več vzrokov. On je rednik, varih Sina božjega, zato lahko od njega veliko, da vse pričakujemo. Opravičeno je torej toliko zaupanje k njemu, ne samo posameznikov in celih družin, temveč tudi celih dežel in vesoljne katoliške cerkve. Sv. Jožef pomaga v vseh potrebah, zlasti pa na smrtni postelji ne zapusti njih, ki so se mu v življenju priporočali za srečno zadnjo uro. — Slovenci se lahko posebno zaupljivo k njemu obračamo, saj je on patron vseh slovenskih dežel. Sv. Jožef je deželni patron, kar se še mogoče iz žole spominjate bralci Štajerske, Koroškega, Kranjskega, Primorskega, Tirolskega in Predarlškega. Zatekamo se lahko k njemu vsi kot katoličani; kajti papež Pij IX. so ga l. 1870. proglasili za varih cellega katoliškega sveta. Kot takemu mu priporočimo na njegov praznik, ali vsaj potem v osmini v gorečih molitvah vso kat. cerkev, sv. očeta papeža Pija X., ki so potrdili in obnovili, kar je njih veliki prednik Leon XIII. o češčenju sv. Jožefa priporočal in naročal, priporočujmo škofo in vse duhovske stanovce, vse verne in neverne kristjane in v zmotah živeče pagane! Priporočujmo druge in uslišani bomo in sv. Jožef nas ne bo zapustil, posebno na zadnjo uro!

Razno blago.

Novo jeklo. Na Angleškem so iznajdli nove vrste jeklo. Tvrška Jonas in Colver, katera ima velike tovarne za jeklo v Sheffieldu, je iznašla po desetletnem preiskovanju novo vrsto jekla, kateri je tri do sedemkrat trši od sedanjega jekla. Profesor Arnold je predaval na kraljevi akademiji v Londonu o tej novi iznajdbi.

Novi petrolejski vreleci v Južni Ameriki. Pri Rivadaviju v Braziliji so našli nove petrolejske vrelece, ki so jako močni. Z vrtnjem še nadaljujejo, ker se nadejajo priti še do več vrelecev.

Brezpravnost žene na Turškem. Kakor javljajo iz Smyrne, so tamošnje Turkinje izprosile od domačega gledališnega odbora eno predstavo, ki bi bila samo za muslimanske ženske. Med tem so pa na dan predstave ljudje oboroženi z bodalci obkolili gledališna vrata ter niso pustili žensk vstopiti. — V Aidinu je pa izdala policija odredbo, da vsaki, katerega vidijo na ulici govoriti s kako žensko, mora plačati globo 100 pijastrov, a dotična ženska bo pa kaznovana od policije, da dobi „po podplatih.“ Tu se vidi, da v ustavni Turčiji ženska tudi po ustavi nima še nikake pravice.

Knežji jedec. O zadnjih letih Boleslava III. (1296—1342) vojvode Signiekega nam pripoveduje Signieka kronika sledeče: „Zadnja leta Boleslava III. so bila podobna njegovemu prejšnjemu požrešnemu življenju. Ko se je leta 1342. zopet bližal post, ga je ob tej priliki opomnil neki duhovnik Seoboškega samostana, naj se vsaj zdaj v postnem času zdrži nezmernosti v jedi in pijači in belj zmerno živi. Boleslav pa, ne samo, da se ni nič zmenil za ta nauk pobožnega duhovnika, ampak še celo podvojil je svojo živalsko strast v jedi in pijači, tako da je tisti dan kljub temu pojedel 13 mladih dobro pitanih piščancev na enkrat in zraven pa še seveda tudi kaj dobro zamakal svojo nikdar suho grlo. Pa to je bilo njemu tudi v pogubo. Kmalu na to je tudi vmrl.“

Smešnice.

Nepotrpežljiv angel varih. Fantek se joka pred gostilno. Mimogredoč gospod: „Kaj se pa jočeš tako fantek? Fantek: „Danes tako dolgo traja.“ Gospod: „Kaj vendar traja tako dolgo.“ Fantek: „Tako dolgo traja danes, da mojega očeta ven ne vržejo iz gostilne.“

Najnovejše novice.

Brežice. Kako potrebno je bilo že naše izobraževalno društvo, se najlepše spozna iz tega, s koliko vneemo rabijo člani društveno knjižnico. Upamo, da kmalu včakamo ustanovitev dekliške zveze v društvu, kateri naj sledi še mladeniška! — Naše mladenke se že pripravljajo na prvi javni nastop, ki bo dne 25. t. m.: igrale bodo igro v treh dejanjih: Najdena hči.

Računska naloga.

(Priobčil Fr. Čeh.)

Neko deklo se želi omožiti. Pride v župnišče in g. župnik jo vprašajo, koliko je stara. Dekle jim odgovori: Mati enkrat toliko kak jaz, oče enkrat toliko ko mati, vsi skupaj pa smo 100 let! Vpraša se, koliko je deklo staro, Zelo slaboten mož nese iz sprehoda dva svoja fantka domú. Močna in debela njegova žena gre za njim. Močno piše veter. Popotnik k ženi: „Vi se pač lahko sramujete, svojega slabega moža pustite, da nese oba otroka.“ Žena: „To je samo radi tega, da ga veter ne odnese.“

Pojasnila o inseratih daje

upravnistvo le tistim, ki priložijo vprašanju znamko za 10 v.

Vsaka beseda stane 3 vin.

Malo posestvo, obstoječe iz hiše, gospodarskih poslopij, 2 n. j. v, 2 travnikov, 1 gozda in kovačnice za ročnega kovarja je pod jako ugodnimi pogoji in nizki ceni na prodaj. Posestvo leži v vasi Replah pri Pliberku na Koroškem. Natančnejša pojasnila daje lastnik Pavel Lajmiš, posestnik in kovaški mojster na Lszsh, z. p. Šmartno pri Kamniku na Kranjskem. 10

Zavod išče dekle za hišna dela. Po-nudbe: Trst, ul. P. Besenghi 14. 17

Išče se vinar z dvema ali še več ljudi, redi lahko dve govedi in več svinj. Plačilo po dogovoru. Vpraša se pri Jos. Gungl, posest. v Jare-ninskem dolu št. 38, pošta Jare-nina. 196

Pozor!!

30.000 parov črevljev
4 pari črevljev za samo K 7.—

Radi zaostaje plačil več velikih tovarn se mi je naročilo veliko množino črevljev globoko pod tvorno ceno prodati. Prodajam torej vsako-mur 2 para gosposkih in 2 para ženskih opank, usnje sivo ali črno, galoširano s podplati z močnimi žebli, zelo elegantno, najnovejši kroj. Velikost po številki. Vsi 4 pari stanejo samo K 7.— Pošlje po povzetju S. Urbach razpošilja-tev črevljev Krakov št. 563. Zame-njava dovoljena, tudi denarnazaj. 9

Pohišstvo

veliki zalogi, kakor tudi zimnice, divane, ogledala po najnižji ceni. 14

Franc Pieteršek
Maribor, Koroška cesta 10.

Velika razprodaja!

4 pare črevljev
za samo K 7.—

Radi zaostaje plačil več velikih tovarn se mi je naročilo, da prodam veliko množino črevljev pod tvorno ceno. Prodajam vsakemu 1 par moških črevljev, 1 par ženskih črevljev, nanje sivo ali črno s kapico za pove-zati z močnimi podplati z žrebli, najnovejši kroj, dalje 1 par moških 1 par ženskih modnih črevljev, zelo elegantno izdelani in se lahko nosijo. Vsi 4 pari za samo K 7.— Pri naročilih zadostuje, da se na-vede dolgost. Pošilja po povzetju Centralna eksportna hiša za črevlje A. Gelb, Krakov št. 104. Zamena dovoljena ali denar nazaj, riziko je torej izključen. 18

Stampilje

iz kavčuka se dobijo v tis-karni sv. Cirila v Mariboru.

Za bolne! Za trpeče! Za zdrave!

V še tako trdovratnih in zastarelih slučajih kakor: revma, protin, živčne bolezni, glavo in zobobol, bolečine v hrbtu in mišicah, bodljaji, trganje v udih, nogobol, oteklina, hvaliljo splošno na mnogih klinikah praktično poskušeno, od okoli 1000 zdravnikov priporočeno sred-stvo, ki takoj prežene bolečine, namreč

Ichtyomentol

pat. v vseh državah. Mnogokrat obdarovano. Učinek ne-dosežen! Vsepeh učarujoči! Nad 15.000 zahval. — Pošilja samo: Kem. laboratorij lekarnarja S. Edelmanna v Boho-rodzanu (via Lvov) oddelek 35. Poštine prosto od pet steklenic naprej, če se pošlje K 6.—, proti povzetju 20 vin. več 10, steklenic franko K 10.—, 25 steklenic franko K 23.—, 27

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastoj da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 200 slikami.

- Št. 0. Nikelnasta ali jeklena re-montoir-ura 30 ur tekoča K 3:50
- Roskopf " 5.—
- Št. 2. Nikel-anker-remontoir (re-gulator) " 8.—
- Šebrna " 12.—
- Šebrna s tremi pokrovi " 8.—
- Št. 24. Nikel-anker-remontoir „Tu-la“ s tremi močnimi srebr-nimi pokrovi " 8.—
- Št. 34. Šebrna damska rem.-ura " 6.—
- Št. 11. Šebrna remontoir-ura za gospode " 6:60
- Št. 18. Šebrna anker ura, 15 kam-nov " 10.—
- Ista z dvojnimi pokrovom " 12:10
- Št. 102. Budilka z dnevnikom " 8.—
- Št. 107. Kuhinjska ura " 8:40

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na-: : : : : tančno, vestno in jako ceno. : : : : :

Th. Fehrenbach, X

84 Največja tovarniška zaloga ur
Maribor, Gosposka ul. 26. : : Filialka, Dravska ul. 2.

Izvrstni molitveniki

so:

- Nary. Venec pobožnih molitev in sv. pesmi . . . K 3:50
 - Kozman, Dekliške bukvice „ 3.—
 - Venec svetih pesmi . . . „ 2.—
 - Prijatelj otroški . . . „ 40
 - Sv. Opravilo 1:35
- Vsi ti molitveniki se dobijo tudi v zlati obrezi in stanejo potem okoli 50 vinarjev več. Poština znaša 20—30 vin. za 1 knjigo.

Trgovina tiskarne sv. Cirila
v Mariboru.

Ljudska hranil. in posojilnica

v Celju

(registrovana zadruga z neomejeno zavezo)

v lastni hiši: „Hotel pri B. lem volu“ (Terschek)
Graška ulica 9, I. nadstropje.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obre-stujejo s 4 1/2% obrestmi. — Posojila se dajejo le članom na vknjižbo pri posestvih proti 5% in 5 1/2% in na osebni kredit proti 6% obrestovanju.

V pisarni se sprejemajo vse tozadevne prošnje in se brezplačno in hitro rešujejo. — Uradni dnevi so vsak torek in petek od 8—11 ure dopoldne in od 3—6 popoldne. 8

Ustanovij. 1. 1885.

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU

z najboljšimi stroji in najnovejšimi črkami oskrbljena, prevzame vsa v nje stroko spadajoča dela, ka-kor: vsakovrstne formulare, poobla-stila, dolžna pisma, tabele, blan-keto, ekspenzarje, pobotnice itd.

Za trgovce: cenike, okrožnice, letake, lepake, račune, pisma, kuverte z naslovom, dopisnice itd.

Za razne korporacije in društva: pravila, letna poročila, pristop-nice za člane, vabila na veselice
: : : : : l. t. d. : : : : :

Koroška cesta št. 5.

Karol Kocijančič

kamnoseški mojster

MARIBOR, samo Schillerstrasse 25.

izdeluje altarje, prižnice, podobe in vsa druga stav-binska dela iz kamna, žrli, spomenike itd.

Zaloga izgotovljenih nagrobnih spo-menikov.

Vsi marmornati oltarji v baziliki v Mariboru so moje delo.